

ze dne 25. července 1871, čís. 95 ř. zák. — ovšem s obměnami v § 88 ex. ř. uvedenými, jež však v souzeném případě nepřicházejí v úvahu — a z ustanovení §§ 101 a 134 ex. ř., podle nichž, nemůže-li vnucená správa nebo vnucená dražba již povolená podle stavu veřejné knihy býti provedena, má exekuce býti zrušena, jakož i z § 133 ex. ř., že k návrhu na vnucenou dražbu má býti přiložen úřední výpis z veřejné knihy. Správnost knihovnických zápisů exekuční soud přezkoumávati není povolán. Rekursní soud v napadeném usnesení vyložil správně, že substituce ve prospěch nezletilého Eduarda Š-a, poznamenaná v pozemkové knize ve příčině nemovitostí, na něž se vede exekuce, dovoluje vklad práva zástavního jen s obmezením, že se vklad děje bez újmy substituce, a překáží exekuci vnucené dražby vůbec. Jest proto napadené usnesení ve shodě se zákonem, aniž lze zkoumati hmotněprávní povahu poměru, který jest základem poznámky, což by se v exekučním řízení nemohlo státi.

Čís. 11228.

Spory z domovnického poměru (zákon ze dne 30. ledna 1920, čís. 82 sb. z. a n.) mezi domovníky a majiteli domů patří (§ 49 čís. 6 j. n.) na okresní soud.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, R I 989/31.)

Žalobkyně domáhala se na majiteli domu vrácení 5.000 Kč, jež zaplatila na činži, ač jí měl jako domovníci býti poskytnut byt bezplatně. Žalobu, v níž si vyhradila uplatňování dalších nároků, zadala žalobkyně na okresním soudě. Námitku věcné nepřislušnosti soud prvního stupně zamítl a uznal podle žaloby. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a přikázal s výhradou pravomoci věc krajskému soudu jako soudu příslušnému. Odvolací soud měl za to, že jest zažalována část jistinné pohledávky (§ 55 j. n.), převyšující 5000 Kč.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání věcně jednal a o něm rozhodl.

Důvody:

Podle § 49 čís. 6 j. n. jest pro tento spor výlučně příslušný okresní soud, neboť žalobkyně vyvozuje žalobní nárok na zaplacení 5000 Kč z domovnického poměru a nárok, který si v posledním odstavci žaloby vyhrazuje uplatniti samostatnou žalobou, vyvozuje rovněž z tohoto poměru. Ustanovení § 55 j. n., na něž poukazuje rekursní soud, se tu nehodí, neboť spory z domovnického poměru mezi majiteli domů a domovníky přísluší podle § 49 čís. 6 j. n. na okresní soudy bez ohledu na hodnotu předmětu sporu. Na výlučné příslušnosti okresních soudů se nic nezměnilo zákonem ze dne 30. ledna 1920, čís. 82 sb. z. a n., jímž jsou upraveny právní poměry domovníků. Přísluší i podle tohoto zá-

kona rozhodovati veškeré spory mezi vlastníkem domu a domovníkem (správcem domu) řádným soudům podle zákona o soudní příslušnosti povolaným (§ 16 citovaného zákona), tedy podle § 49 čís. 6 j. n. okresním soudům.

Čís. 11229.

Exekuce na základě říšskoněmeckých exekučních titulů.

Jest na navrhovateli, by vykázal náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. předpisem § 328 čís. 1 civilního řádu soudního, platícího v německé říši.

Nestačí údaj v exekučním návrhu, že říšskoněmecký soud byl příslušný (podle § 91 j. n.) a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaný byl ve sporu zastoupen.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, R I 993/31.)

Na základě rozsudku pruského zemského soudu ve Vratislavi povolil soud první stolice exekuci. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zamítl exekuční návrh.

Důvody:

Podle § 55 druhý odstavec první věta ex. ř. měla navrhovatelka vykázati mimo jiné také náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. v § 328 č. 1 civilního řádu soudního platícího v německé říši. To se nestalo. Z vyhotovení rozsudku, jež bylo připojeno k exekučnímu návrhu, není patrné, že německý soud byl příslušným podle československého zákona, protože se v něm o příslušnosti nečiní zmínka. V exekučním návrhu uvedla sice vymáhající strana, že německý soud byl příslušný podle § 91 j. n. a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaná strana byla ve sporu zastoupena. Tento stručný údaj však nestačí, nedokázala-li vymáhající strana skutečnosti, z nichž by bylo lze souditi na tvrzenou příslušnost. Strana povinná právem vytýkala v rekursu, že soud exekuci povolující nezkoumal otázku příslušnosti německého soudu ve smyslu § 55 druhý odstavec ex. ř. Vymáhající strana měla exekučnímu soudu předložiti potřebné doklady, by řešení otázky příslušnosti mohl přezkoumati s hlediska předpisů nahoře uvedených, což neučinila.

Čís. 11230.

Rízení o odporu podle § 35 ex. ř. jest ovládáno zásadou soustředovací, všechny námítky musí býti uplatněny již v žalobě; nestačí, že byly vzneseny za ústního jednání. Pokud jde o nové skutkové okolnosti, jimiž